

REPORTAGE UITGEPROCEDEERDE ASIELZOEKERS

De groenstrook op de weg tussen het Groningse Musselkanaal en Ter Apel. Meer dan honderd vluchtelingen verblijven hier in de hoop nog een kans op een verblijfsvergunning te krijgen. Minister Leers heeft al laten weten dat hier geen sprake van kan zijn. Uit heel Nederland tonen hulporganisaties solidariteit. Foto CamKopter

Kamp Ter Apel wordt een dorp

Wat spandoeken was alles wat 20 uitgeprocedeerde Irakezen hadden toen ze op 8 mei hun actie begonnen voor het asielzoekerscentrum Ter Apel. Hulp komt nu van alle kanten.

Van onze verslaggeefster
Irene de Pous

TER APEL In tien dagen is het land tussen de weg naar Musselkanaal en de hekken van asielzoekerscentrum Ter Apel uitgegroeid van een groenstrook tot een dorp. Meer dan honderd vluchtelingen slapen hier in leger tenten, koepeltentjes of onder stukken grondzeil dat tussen de bomen is gespannen. Aan de rand staat een rij toiletcabines, onder het hek van het asielzoekerscentrum door loopt een tuinslang naar een tappunt met zes kranen. Twee vrouwen wassen er op deze Hemelsvaartsdag pannen af.

Dit is het kamp van tientallen Irakezen en Somaliërs, een zevental Iranërs, drie Azerbeidjanen en sinds donderdag een Soedanees. Ze zijn uitgeprocedeed, moeten terug naar hun eigen land, maar zeggen dat dit niet kan. Ze willen onderdak, maar vooral nog een kans. Minister Leers heeft al laten weten dat daar geen sprake van zal zijn.

Toch komen er elke dag vluchtelingen bij en rijden de auto's met dekens en tenten af en aan. Wat begon als een actie van een groepje Irakezen is uitgegroeid tot de vereniging van vluchtelingen van de straat die niet langer onzichtbaar willen zijn. Met hulp van hun Facebook-connecties, hun eigen gemeenschappen en Nederlandse solidariteitsorganisaties proberen ze het protestkamp leefbaar te maken.

“
We moeten voorzichtig zijn met benzine als we vuur stoken

Ahmed Mustafa
Uit zijn afsprakenboekje

In een rood opschrijfboekje houdt de Irakees Ahmed Mustafa alles bij. ‘Gisteren hebben onze leiders met de IND overlegd’, zegt hij in het Engels. Uit zijn boekje leest hij de gemaakte afspraken op. ‘We hebben een rood lint gespannen, daar voorbij mogen geen tenten meer komen. We moeten voorzichtig zijn met benzine als we vuur stoken.’

Mustafa zit voor een rode tent die tot ‘mediacentrum’ is omgedoopt. Hier willen de vluchtelingen radio maken, bloggen en hun Facebookpagina bijhouden. De Amsterdamse Jo van der Spek is maandag naar Ter Apel gereden om daarmee te helpen. Via de Verenigde Communistische Partij Oldambt regelde hij een aggregaat, van een naburige boer kreeg hij internettoegang. In de tent sleutelen twee Utrechtse jongens aan een tijdelijke verbinding voor Mustafa en de

andere ‘kampverslaggevers’.

Wat spandoeken, dat was alles wat de twintig Irakezen hadden toen zij hun actie op 8 mei begonnen voor de deur van het asielzoekerscentrum. Een aantal weken ervoor waren ze uit de vreemdelingenbewaring gezet. ‘We hebben ons om twaalf uur verzameld,’ zegt hun woordvoerder Ali Aziz, een Irakees die wel een verblijfsvergunning heeft. ‘Aan het eind van de middag vertelde een Somaliër uit het asielzoekerscentrum ons over een organisatie die eerder ook Somaliërs hier had helpen demonstreren.’

Diezelfde avond kreeg Marianne Bathoorn, van de Emmense Stichting Hulp aan Uitgeprocedeerde Vluchtelingen, een telefoontje van de Irakezen. ‘Wij hadden nog tenten en dekens klaar liggen voor de Somaliërs, want die wilden binnenkort weer gaan demonstreren. We zijn er die avond gelijk naartoe gereden met de spullen.’ Ook de Utrechtse solidariteitsorganisatie STIL, die eerder de Somaliërs hielp, werd ingeschakeld.

De hulp komt nu van alle kanten. In het kamp lopen overdag naast de vluchtelingen ook Nederlanders rond uit Drachten, Eindhoven, Apeldoorn. Occupy Leeuwarden doneerde zijn vergadertenten, het Leger des Heils bracht woensdag tweehonderd dekens. Een stel uit Utrecht heeft bij een boer 60 kilo aardappelen gekocht en een student uit Hengelo stapt van zijn racefiets met een opgerolde deken onder de arm en een zak met plastic bekertjes.

“
Wij hadden nog tenten en dekens klaarliggen voor de Somaliërs

Marianne Bathoorn
Hulp aan Uitgeprocedeerde Vluchtelingen

De voetbal waar een groep Somalische mannen mee speelt, het kaartspel van de Irakezen, het dambord, de grote knuffelbeer: waar het precies allemaal vandaan komt, weten de vluchtelingen niet, behalve dat het ‘van de Nederlanders is’. ‘Die ko-

men langs en brengen spullen.’

Maar hulp komt niet alleen in de vorm van spullen. De hele middag drommen groepjes vluchtelingen voor een witte tent. Een oudere arts uit Amsterdam houdt hier spreekuur. Hij heeft deze middag bloeddruk gemeten, pleisters geplakt, een knie verbonden. Ook trof hij wormen en schurft aan. Maar niet alles kan hij in deze tent doen.

‘Sommigen hebben al heel lang geen dokter gezien, terwijl ze eigenlijk geopereerd moeten worden’, zegt hij. Op witte vellen heeft hij de namen van de patiënten geschreven, in steno hun probleem. Nu hoopt hij met de regionale ziekenhuizen afspraken te kunnen maken. ‘Ook moet er een tandarts komen.’

Ahmed Mustafa heeft het in zijn rode opschrijfboekje genoteerd. Als het internet het straks doet, zal hij een oproep plaatsen.

ADVERTENTIE

Luister iedere vrijdagmiddag tussen 17:00 en 18:00 naar:
The Candy Store
met Candy Dulfer

90.7 fm
ARROW JAZZ FM
just good music

Overal te beluisteren via FM, kabel, internet en mobiele app